

FIRST

SUMMER

ISSUE

© MenART

Litomyšl

2024

BYLO
NEBYLO

BYLO NEBYLO

AKADEMIE MENART

Akademie MenART vstoupila ve školním roce 2023/2024 do šestého ročníku své existence. Během uplynulých ročníků prošlo Stipendijní akademií uměleckého vzdělávání MenART 666 studentů a 371 pedagogů z více než 346 škol po celé ČR ve čtyřech oborech: hudebním, výtvarném, divadelním a tanečním.

V srpnu jsme se seznámili v Kroměříži, poté se sešli ještě třikrát na celodenních pracovních setkáních ve složení mentor, studenti a pedagogové. Výsledky této spolupráce prezentujeme výstavou s názvem Na cestě, která je součástí festivalu Smetanova výtvarná Litomyšl.

MenART

Do začátku tohoto školního roku jsem fotografii vnímala jako prostředek k zachycení pomíjivého okamžiku, respektive k uchování vzpomínek. A tak jsem se v letošním ročníku ocitla v pro mě nezvyklé roli – nejméně poučeného účastníka MenARTu. Na rovinu přiznávám, že mě zaskočila nečekaná šíře jazyků, kterými fotografie může promlouvat: fotka jako vyprávění beze slov, jako doklad existence mizejícího, jako podnět k zahloubání, jako filozofický či existenciální dialog, jako návštěva, jako svědectví, jako výšeč „reality“... Rok je příliš krátká doba k porozumění tolika jazykům. Ale dělám pokroky: doma jsme jednu grafiku vyměnili za fotku s hlubokým poselstvím. Přináší mi velkou radost a klid.

S respektem, pokorná

Martina Svobodová, průvodkyně skupiny

Akademie MenART staví na spolupráci trojúhelníku mentor – student – pedagog. Jejím cílem je podpořit talenty a inspirovat pedagogy díky společně vedenému dialogu. Osobní příklady mentorů táhnou, jsou nenahraditelným impulzem k přemýšlení a inspiraci. Celoživotní vášeň pro obor je osobní výhodou. Naši mentoři hoří a zažehávají. Pokora a vědomí dlouhé pestré cesty, nekompromisnost, smysl pro detail, hledačství... Vítejte na poutavé cestě za uměním.

Kráčet po této cestě vyžaduje kromě nadání též píli, odvahu a odhodlání. Mladým talentům držíme palce. Pedagogům, kteří jim tuto cestu odevmykají a jsou jim na ní průvodci, vyjadřujeme obdiv pro laskavost a energii, jež celému oboru věnují.

S vděčností za příležitost podporovat lidský potenciál a nadání

Dana Syrová, ředitelka

MenART

ped. Tomáš Macíček

BR
MA
MA

SUŠ Ostrava

VIKTORIE KUBICOVÁ

Noční můra

Spousta malých dětí, teenagerů, a dokonce i dospělých lidí trpí nočními můrami.

Noční můry nás dokážou ovlivnit, kolikrát i na celý život. Když má dítě odmala noční můry každý den, v dospívání může být traumatizované nebo to pro něj může být obtížné.

Je to velice nepříjemné, některé sny dokážou být až moc reálné.

Samota

Samota — každý bereme samotu asi úplně jinak. Pro mě ale samota někdy je něco jako volnost, kdy můžu být sama se sebou, jen já a moje hlava.

Samota je ale někdy hrozně smutná, depresivní a stresová, jste sami a nemáte nikoho, komu byste něco řekli, není nikdo, na koho byste se obrátili, nikdo tu pro vás není.

Dva světy

Žijeme ve dvou „realitách“. Často žijeme ve lži nebo v něčem, co si jen představujeme. Anebo vymýšlíme příběhy jako v pohádkách/filmu.

Pohlčení

Občas máme pocit, že nás chce něco pohltit, chytit, zničit, zastavit nebo nám ublížit.

Neúspěch

Každý z nás má strach z neúspěchu, v životě nás čeká spousta důležitých situací, které chceme zvládnout. Hodně lidí pohlčují takové věci tak moc, že dokonce spáchají sebevraždu.

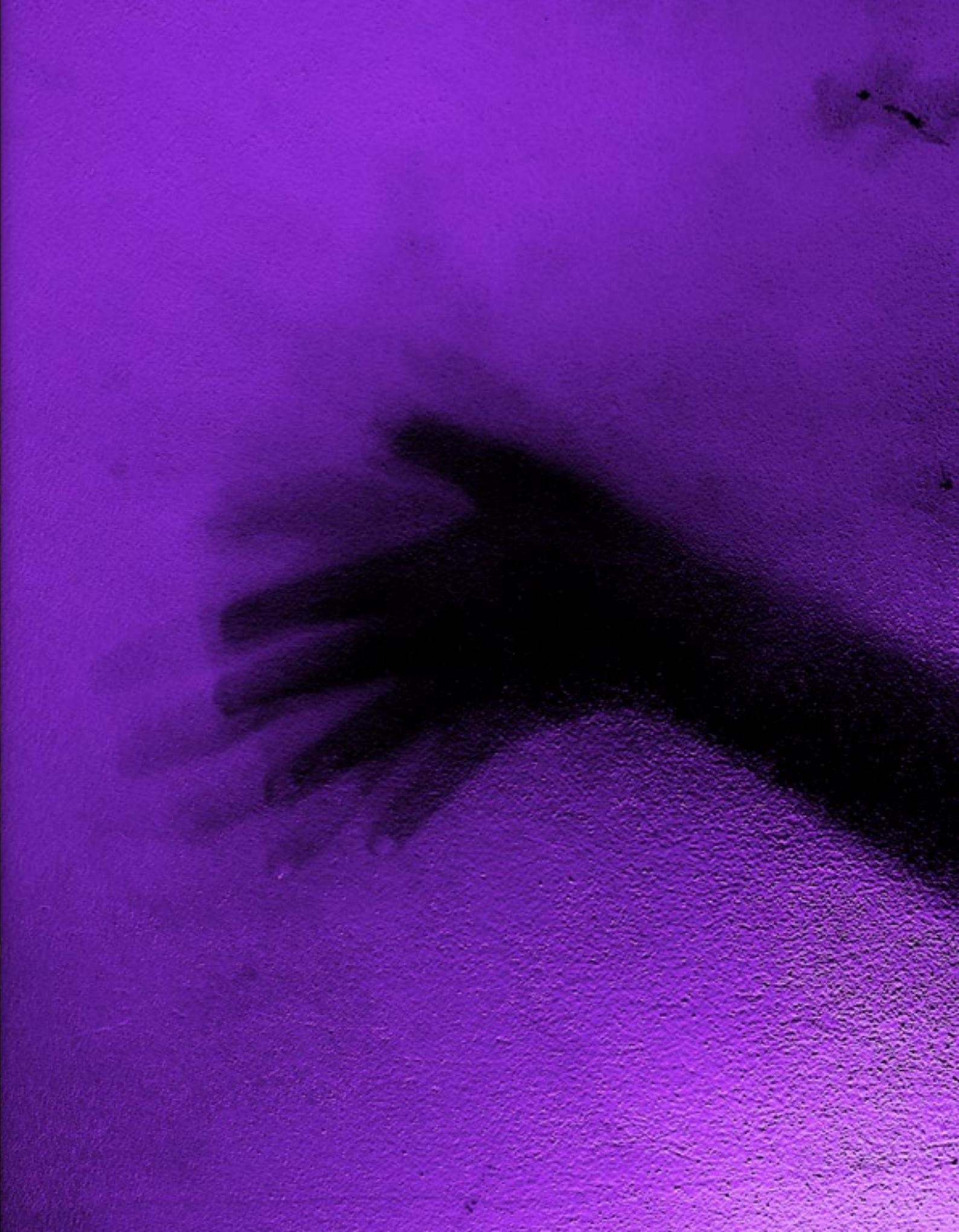
Sama sebou

Bojíte se být sami sebou? Proč? Ano, je to normální, ale odvažte se.

Volání o pomoc

Často voláme o pomoc, ale nikdo to neslyší, protože nevoláme nahlas, ale uvnitř sebe.

HUMAN FOOT PRINT

Everything's been haunted by the touch of human.
Earth's surface covered in footprints.
Scattered clues from stories most us won't hear.
Some minor, some major.
Most of which go on forever.
Only for your mind to discover.
And wonder whose soul was here to live their memories.
With the longing to be interlinked with someone else's way to live.

Dotyk člověka pronásleduje všechno.
Zemský povrch plný stop.
Rozptýlené části příběhů, které většina z nás neuslyší.
Některé menší, některé větší.
Většina z nich konce nemá.
Jen aby to vaše mysl objevila.
A divila se, čí duše tu své vzpomínky prožila.
S touhou být propojeni se způsobem života jiných.

ped. Klára Krátká

GYGRR Přelouč

ANITA HIRKOVÁ

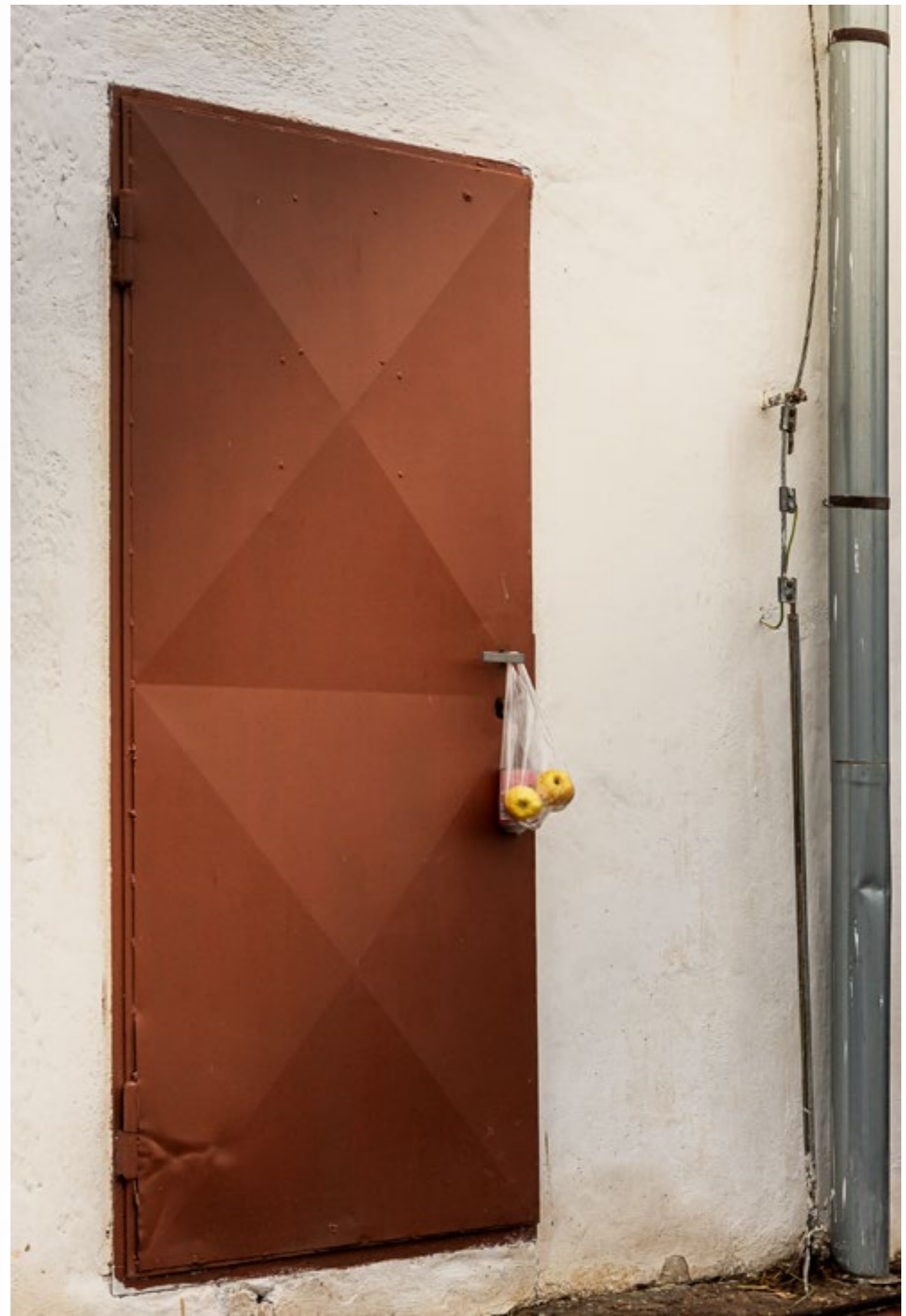
ped. Klára Krátká

GYGRR Přelouč

ANITA HIRKOVÁ

ped. Šárka Polony Vambera

ART ECON, Praha

ONO TO TAM BYLO, JEN TO NEBYLO ZACHYCENO

...

LUCIE MAJZNEROVÁ

● Co když to,
co je zaznamenáno, vypadá úplně jinak?
Anebo dokonce
co když je to něco úplně jiného?
Vykresluji tím opravdu skutečnost?
Je fotografie odrazem reality?
Věříte mi?

Jsou to v podstatě výseky viděného obrazu.
Jsou ale bez kontextu. Jako věta vytržená z kontextu.
Já se to prostředí snažím dodat.
Ale proč takhle?
Proč touhle formou?
Bylo to tak?
Věříte mi?!

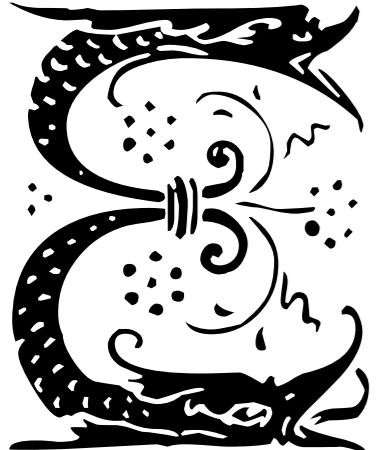

● Každodenní život je pro někoho jízda v autobuse, hraní her na počítači nebo třeba scrollování sociálních sítí. Pro někoho je to doba, ve které žily naše babičky. Něco z vyprávění, co začíná slovy Bylo nebylo...

ped. Tomáš Macíček

SUŠ Ostrava

ELIŠKA KUBÍČKOVÁ

ped. Tomáš Macíček

SUŠ Ostrava

ELIŠKA KUBÍČKOVÁ

dyž jsem projevila svou touhu mít u každé své fotky nějaký stručný text, většina mých kolegyně se ke mně nepřidala. Přeci jenom jsou zaměřené spíš vizuálně a nesdílejí mé nadšení okecávat a vysvětlovat své myšlenkové pochody. A přestože jsme se i s učiteli rozhodli, že popisky psát nebudeme, stále jsem nějak toužila po možnosti vyjádřit se.

Se Štěpánkou jsme se tedy dohodly, že já napíšu tento text, který bude vložen doprostřed časopisu. Pokusím se co nejlépe popsat způsob, jakým naše generace funguje a přežívá. Samozřejmě nejsem mluvčí celé generace ani ostatních slečen z naší skupiny, tak mě tak prosím ani nevnímejte. Pokusím se ale přiblížit to, jakým způsobem přemýšlíme nad naší prací.

Když bylo navrženo téma *Bylo Nebylo*, reakce byla pozitivní. Jsme totiž rády za otevřené téma, které si každá může vyložit, jak chce. K překvapení dospělých, se kterými jsem o tom diskutovala, jsme si pouze dvě vybraly pohádkovější tematiku. Většina se spíše zaměřila na věci, které byly a už nejsou, na věci dávno minulé, na věci, které nikdy hmotně nebyly definovány, na stopy po lidech či na něco, co proplouvá blánou existence a ničeho.

Některé myšlenky a fotky se mohou tvářit depresivně až děsivě, ale řekla bych, že právě absence lichotivého pozlátka je něco, co je dělá speciálními. Naše generace je obklopená vjemy, dojmy, pojmy, lidmi,

názory, společnostmi, pokyny, radami, normami a vším, co se tváří jako naprosto skvělá evoluce a progres lidského pokolení. Člověku, který je téměř od narození ponořen do této nádoby informací, může udělat dobře vynořit hlavu a lapat po dechu, a dokáže tak, byť jen na chvíli, vnímat věci jednoduše. Distancování se od těchto očekávání, stereotypů a vyšlapaných cest může vypadat rebelsky a ignorantsky (*měla jste to v pořádku*), ale co jiného nám zbývá? Někdy je potřeba úplně vypnout či se uchýlit k něčemu, co se nemusí tvářit zcela rozumně či pochopitelně, ale člověku to pomůže vzdálit se od reality a možná si i oddechnout.

Je toho moc. Nevím, jestli příliš moc, to asi záleží na každém zvlášť, ale řekla bych, že jsme na to zvyklí. Každý se totiž naučil svým způsobem odfiltrovávat podstatnou část objemu výše zmíněné vaty vjemů. Například způsob, jakým si plánujeme věci. Cím se vyplňuje volný čas. Nebo odpojení se od reality. Sluchátka, mobil v ruce či snad oboje jsou skvělými způsoby, jak vypnout. Ono prostě nejde vnímat všechno najednou. Není to možné.

Odpojování se od mainstreamu informací a názorů je podle mne důvod, proč naše generace tak často zpracovává temná témata. Focení tmavých míst, opuštěných prostorů, symbolických a významných věcí pro nás, drogových témat, depresivně působících podnětů a všeho, co je třeba inspirováno naším dětstvím a zážitky z minulosti, lidmi okolo nás a tím, co se vymyká normálu.

Připomíná to totiž fakt, že i *my* jsme reální. Že to, co všude vidíme propagované a oslavované, není jediná realita, která existuje. Že i *ostatní* na chvíli utíkají z reality, nehledě na to, jak moc nezdravé a nekonvenční to může být, jelikož se nechtějí stát další prázdnou duší nereálné reality a *někým*, kdo se zaslepeně snaží žít tváří vzhůru k slunci, bez přijetí toho, že i pod ním je stín. A někdy přijetí stínu spočívá v jeho vyobrazení či v ignorování názoru masy sluncem ozářených tváří.

Takováto slova mohou znít směšně z úst stěží dospělé dívky či se *někdo* může uchechtnout nad zdánlivě bláhovou snahou „pozměnit svět“ skrze *umělecký* časopis, který ani nemá být oficiálně vydávaný. A ačkoliv sice jsem mladá a docela nezkušená, pocity, které mám, a chování, které je mi vlastní, jsou upřímné. Nezáleží na tom, že nemusím mít svatou pravdu, kterou *každý* bude uznávat. Záleží na tom, že mám své pocity, vjemy a způsoby, které pro *mě* jsou pravdivé, a hlavně důležité a upřímné. A bláhová snaha změnit svět? Nejsm naivní ani dostatečně idealistická, abych si myslela, že sebelepší článek v sebelepším časopise pozmění celkový názor na *naši generaci*, ale co je za mne důležité, je snaha vysvětlit svou situaci těm, kteří chtějí poslouchat. Pokud si *někdo* odfrkne po dvou řádcích a otočí na druhou stránku nebo se vysměje mému monologu, to už

je jeho problém. Situace v reálném životě poměrně *bez lítosti*, někteří mi *příbuzní* by ublíženým hlasem řekli, že i drze a krutě, řeším tak, že pokud mě *někdo* nebere vážně a ignoruje mé snahy o vysvětlení, tak jeho názory nevnímám a ztratí můj respekt a ochotu poslouchat, pokud se nejedná *o něco*, v čem má objektivně dobré zkušenosti a ví, o čem mluví. Je to nekompromisní a nemilé, *ano*, jsem si toho vědoma. Ale pro *někoho*, kdo se snaží nesplynout s davem, snaží se být svůj a vůbec se snaží přežít v poněkud rázném světě, je pohrdání či absolutní nezájem opravdu nevhodnou reakcí na zpověď srdce a mysli.

Naše generace si plave mezi vlnami norem a očekávání a snaží se přitom nevdechnout vodu, která by ji přidusila. *Žádná generace* se nechce stát *generací utopenců*. Občas se ale ponoříme, abychom se tolik nenamáhalí a odpočinuli si, a to není špatně. Ty chvíle jsou potřeba, *nikdo* nemůže bez přestání šlapat vodu. To platí pro náš přístup k životu. A co platí pro vztah mezi námi a jinými lidmi?

Pokud chtějí, abychom je poslouchali, musí sami být připraveni poslouchat. Pokud nás chtějí počovat, musí být připraveni se od nás učit. Pokud chtějí respekt, musí respektovat nás. Tupé následování *někoho*, kdo není připraven se posouvat dál, nás ničím neláká.

ped. Radka Müllerová

JAPA MARRY MARIE ANTOIN ETTA

JAPA MARRY

JAPA MARRY Marie Antoinetta ● BYLO NEBYLO ● Pařížský syndrom je přechodná psychická porucha, postihující některé osoby, které navštíví Paříž, zvláště náchylní jsou k syndromu návštěvníci z Japonska. Citlivost Japonců může být spojena s popularitou Paříže v japonské kultuře, především s převládajícím idealizovaným obrazem Paříže v médiích, který neodpovídá realitě.

ZUŠ Teplice

ELLA MÜLLEROVÁ

ZIGGY

ped. Radka Müllerová

NEGATIV

ZUŠ Teplice

ELLA MÜLLEROVÁ

ped. Radka Müllerová

ムカデ MUKADE
SMRTÍCÍ STONOŽKA

ZUŠ Teplice

ELLA MÜLLEROVÁ

ped. Tetjana Kulina

BYLO NEBYLO

K zadanému tématu *Bylo Nebylo* mě jako první napadlo fotit opuštěná místa, kde třeba někdo byl (nebo nebyl) a už není. Když se mi později naskytla příležitost dostat se s fotoaparátem do zkrachovalé keramičky na kraji Kunštátu, bylo focení zde skvělý způsob, jak můj nápad zrealizovat.

Areál bývalé keramičky vypadal zhruba takto: vedle vjezdové brány stál dům. V přízemí se nacházely umývárny a šatny pro zaměstnance, je možné, že se zde původně byly i kanceláře.

V prvním patře, které zřejmě sloužilo jako byt pro rodinu s dítětem, jsem našla drobnosti jako třeba céčka nebo kartičku s hokejistou. Také jsem zde objevila malinkou místnost, která byla vytapetovaná novinovým papírem. Kousek za domem stála další budova, ve které se dříve vyráběla keramika. Stála tu obří keramická pec a daly se zde stále najít některé výrobky, jinak už bylo všechno vyklizené a na podlaze kromě kolejí, které sloužily k dopravě předmětů do pece, ležela jen vrstva prachu.

Během návštěvy keramičky jsem celou dobu musela přemýšlet nad osudy lidí, kteří zde pracovali nebo žili. Jako něco, co tady bylo, a po zániku keramičky už to najednou nebylo.

Bylo nebylo.

MAGDALÉNA JANOVSKÁ

ZUŠ Boskovice

ped. Tetjana Kulina

ZUŠ Boskovice

MAGDALÉNA JANOVSKÁ

Trapped in our own fantasy

ped. Marie Karenová

„Trapped in our own fantasy“ – každý jedinec je izolovaný, omezený či uzavřený v rámci svých myšlenek, pocitů nebo realit. Není schopen uniknout před vlastními emocionálními pastmi. Náš imaginární svět v naší hlavě se rozvíjí už od samého začátku naší existence. V raném věku je nejsilnější a nejšířší, může se prolínat až do reálného světa. Jako děti se v něm můžeme cítit nejkomfortněji. Avšak v pozdějším stadiu dospívání může být pro nás tento vlastní „*imaginární svět*“ obtížný a způsobovat pocit beznaděje. Můžeme se cítit pohlceni sami sebou mimo realitu. Krokem k osvobození je porozumění sobě samým. Najít cestu k harmonii a rovnováze mezi svým vnitřním a reálným světem.

ZUŠ Králíky

ERIKA DAO LE QUI

ped. Marie Karenová

ZUŠ Králíky

ERIKA DAO LE QUI

rozhlady
ale chemy
první

EKIKA

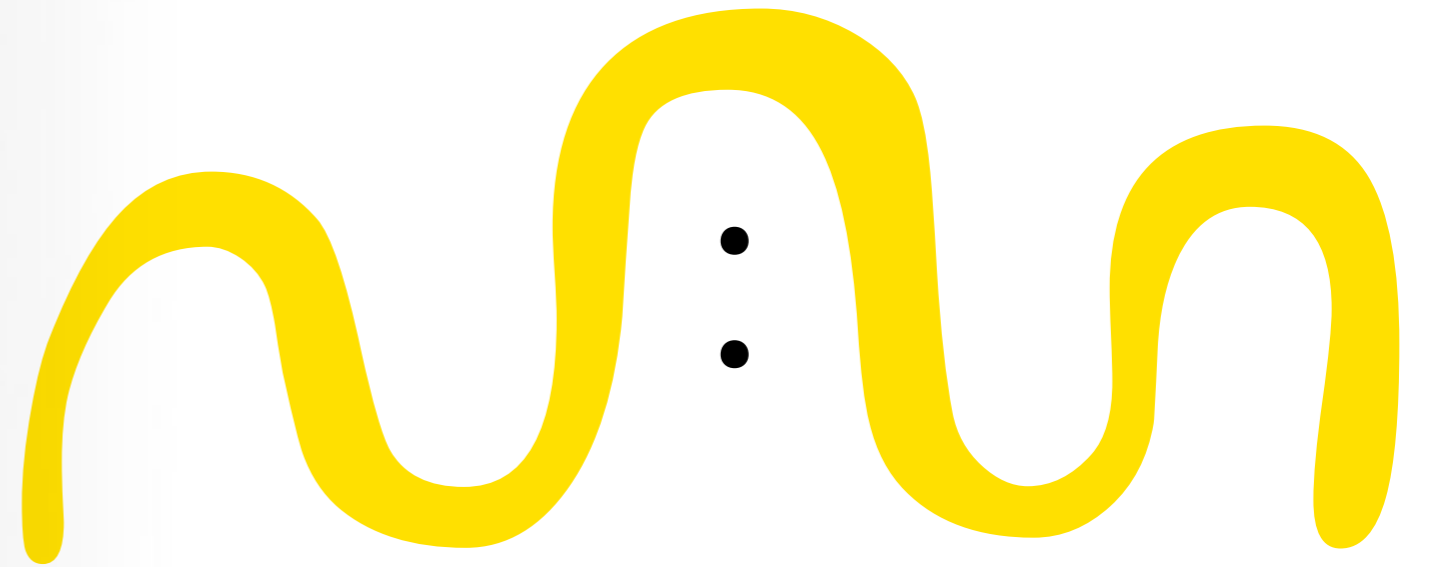

ped. Šárka Zavadilová

Gymnázium J. Š. Baara, Domažlice

TEREZA VOKOUNOVÁ

CESTOU
NECESTOU

KULISY
PŘÍBĚHŮ

ped. Šárka Zavadilová

Gymnázium J. Š. Baara, Domažlice

TEREZA VOKOUNOVÁ

PŘÍBĚHY VĚCÍ & MÍST

Mince

Kolik lidí už ji mělo v ruce? Kolik lidí s ní zaplatilo, než se dostala až ke mně? *A* já ji poslala dál, vstříc dalším dobrodružstvím.

Plechovka

Jak vlastně došlo k tomu, že je tak pomačkaná? Jaká byla a nebyla? Co se s ní stalo? Jaký je příběh, který následuje?

Rubikova kostka pro mě vždy byla záhadou. Tak mě napadlo, proč ji nevyfotit pro její příběh. Kdo už ji poskládal? Kolikrát ji složil? Proč vypadá, jak vypadá?

ped. Marta Köhlerová

ZUŠ Bystřé

STELLA MORAVCOVÁ

ped. Milada Sommerová

ZUŠ Vranovská, Brno

LUCIE SKALKOVÁ

EXPOZICE

- Jak? Jak a kdy, co je a není?

MATRIX

● Pravda, nebo pravda, kterou chceme?

SEDMERO KRKAVIC

- Krkavci, krkavice, velcí, malí, tehdy a teď. A není to jedno?

ČERVENÁ KARKULKA

- Jak by dle mě mohla vypadat Karkulka dnes.

SVATBA

● Štěstí, životy
minulé a míjející.

SNĚHURKA

● Dobrý večer,
chcete jablíčko?

ZLATOVLÁSKA

● Všichni, co ji znali, ji
chtěli. Chtíč po vlasech,
po kráse, po ní.

RŮŽENKA

- Kouzelný spánek.
Magické snění.
Dar, či prokletí?

VĚCI ZAPOMENUTÉ A OPOMENUTÉ

- Stopy po lidech,
stopy po vzpomínkách,
stopy po něčem.

INDEX

1 *Viktorie Kubicová*
ped. *Tomáš Macíček*
Střední umělecká škola
Ostrava

IMG_8343-
Vylepáena-NR.tif

IMG_8407-
Vylepáena-NR.tif

IMG_8411.tif

IMG_8412.tif

IMG_8413.tif

IMG_8460.tif

IMG_8534.tif

IMG_8587.tif

IMG_8621.tif

IMG_8623.tif

IMG_8625.tif

IMG_8627.tif

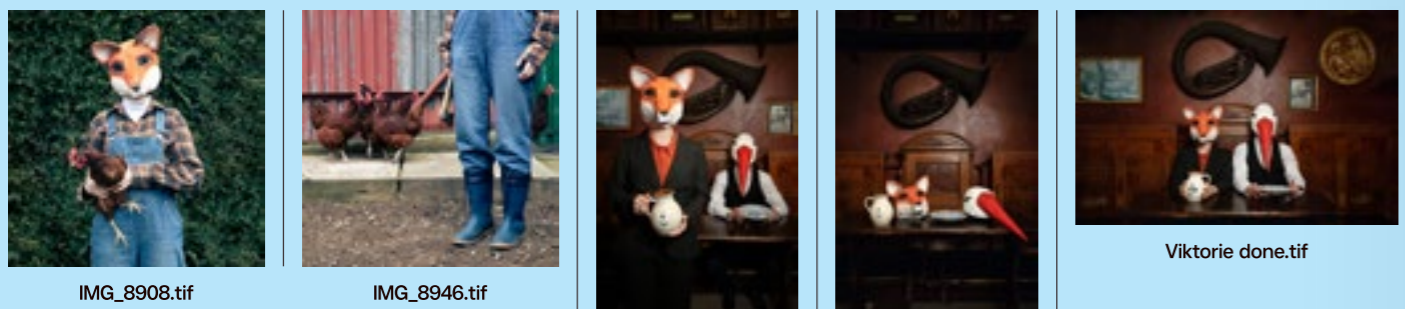
IMG_8635.tif

IMG_8636.tif

IMG_8643.tif

IMG_8652.tif

IMG_8843.tif

IMG_8908.tif

IMG_8946.tif

Viktorie done 1.tif

Viktorie done 2.tif

Viktorie done.tif

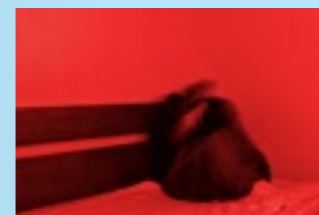
2 *Aneta Šimonová*
ped. *Marta Köhlerová*
Základní umělecká škola
Bystré

Aneta done 1.tif

Aneta done 2.tif

Aneta done 3.tif

Aneta done 4.tif

Aneta done 5.tif

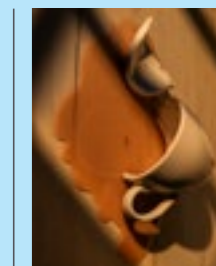

Aneta done.tif

3 *Anita Hirková*
ped. *Klára Krátká*
Gymnázium a grafická
střední odborná škola
Přelouč

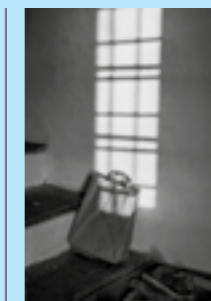
Anita done 1.tif

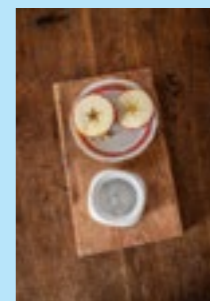
Anita done 2.tif

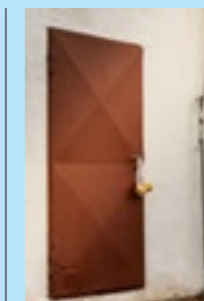
Anita done 3.tif

Anita done 4.tif

Anita done 5.tif

Anita done 6.tif

Anita done.tif

4 *Eliška Kubíčková*
ped. *Tomáš Macíček*
Střední umělecká škola
Ostrava

Eliska done 1.tif

Eliska done 2.tif

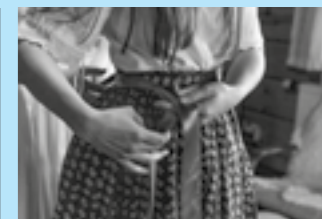
Eliska done 3.tif

Eliska done 4.tif

Eliska done 5.tif

Eliska done.tif

5 Lucie Majznerová
ped. Šárka Polony Vambera
ART ECON — Střední škola
a Vyšší odborná škola, Praha

RAW02498-Enhanced-NR-Edit.tif

RAW02508-Edit-Edit.tif

RAW03195.tif

RAW03202-Edit.tif

RAW03203-Edit.tif

RAW03205-Edit.tif

RAW03208-Edit.tif

RAW03211-Edit.tif

RAW03216-Edit.tif

RAW03218-Edit.tif

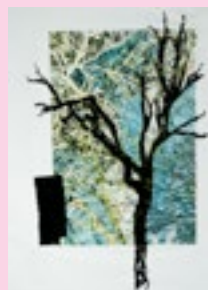
RAW03221-Edit.tif

RAW03223-Edit.tif

RAW03225-Edit.tif

RAW03227-Edit.tif

RAW03228-Edit

RAW03231-Edit.tif

RAW03232-Edit.tif

RAW03237-Edit.tif

RAW03238-Edit.tif

RAW03242-Edit.tif

RAW03245-Edit.tif

RAW03249-Edit.tif

RAW03390-Edit-Edit.tif

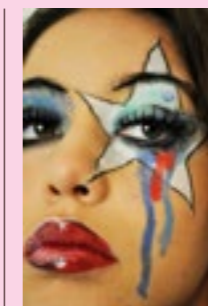

RAW09445-Edit.tif

6 Ella Müllerová
ped. Radka Müllerová
Základní umělecká škola Teplice

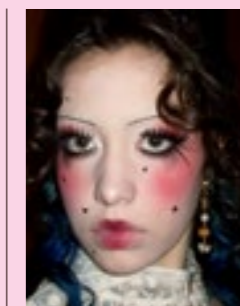
Ella done 1.jpg

Ella done.jpg

ella_1.jpg

ella_3.jpg

ella_4.jpg

7 Magdaléna Janovská
ped. Tetjana Kulina
Základní umělecká škola Boskovice

Magda done 1.jpg

Magda done 2.jpg

Magda done 3.jpg

Magda done.jpg

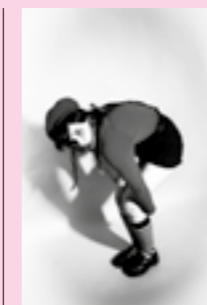
8 Erika Dao Le Qui
ped. Marie Karenová
Základní umělecká škola Králíky

Erika_1.tif

Erika_4.jpg

erika_5.jpg

erika_6.jpg

erika_7.jpg

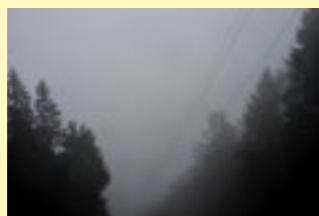

erika_8.jpg

9 Tereza Vokounová
ped. Sárka Zavadilová
Gymnázium J. S. Baara, Domažlice

TEREZA done 1.tif

TEREZA done 2.tif

TEREZA done 3.tif

TEREZA done.tif

10 Stella Moravcová
ped. Marta Köhlerová
Základní umělecká škola
Bystře

STELLA done 1.tif

STELLA done.tif

LUCIE S done 1.jpg

LUCIE S done 2.jpg

LUCIE S done 3.jpg

LUCIE S done 14.jpg

LUCIE S done 4.jpg

LUCIE S done 5.jpg

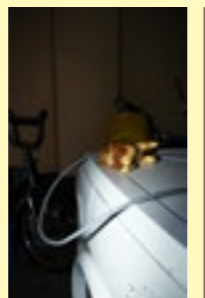
LUCIE S done 8.jpg

LUCIE S done 9.jpg

LUCIE S done 10.jpg

LUCIE S done 11.jpg

LUCIE S done 12.jpg

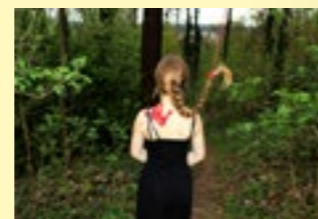

LUCIE S done.jpg

11 Lucie Skalková
ped. Milada Sommerová
Základní umělecká
škola Uranovská, Brno

LUCIE S done 6.jpg

LUCIE S done 7.jpg

BYLO NEBYLO

● Instagram:
menart_akademie
www.menart.cz
Litomyšl / Lét
2024

Publikace je výsledkem fotografického úkolu *Bylo Nebylo* výtvarné sekce Stipendijní akademie *MenART* pod vedením Stěpánky Stein a Venduly Mlejnské.

Editorial & grafický design:
Jakub Novotný
(jacob_from_bohemian_paradise)

Tisk: *Minimax, Praha (Johan Ulach)*

Projekt vznikl za podpory *MenARTu* a jeho výsledky prezentujeme výstavou s názvem *Na cestě*, která je součástí festivalu *Smetanova výtvarná Litomyšl*.

Mentori:
Stěpánka Stein — mentorka, Vendy Mlejnská — odborná asistence

Studenti:
Erika Dao Le Qui, Anita Hirková, Magdaléna Janovská, Viktorie Kubicová, Eliška Kubičková, Lucie Majznerová, Stella Moravcová, Ella Müllerová, Lucie Skalková, Aneta Šimonová, Tereza Vokounová

Pedagogové:
Marie Karenová, Klára Krátká, Marta Köhlerová, Tetjana Kulina, Tomáš Macíček, Radka Müllerová, Milada Sommerová, Šárka Polony Vambra, Šárka Zavadilová

Školy:
ART ECON — Střední škola a vyšší odborná škola Praha, Gymnázium a grafická střední odborná škola Přelouč, Gymnázium J. Š. Baara — Domažlice, Střední umělecká škola — Ostrava, ZUŠ Boskovice, ZUŠ Bystřé, ZUŠ Králíky, ZUŠ Teplice, ZUŠ Vranovská — Brno

PATRON AKADEMIE MENART

MECENÁŠI

Libor
WINKLER

ZA FINANČNÍ PODPORY

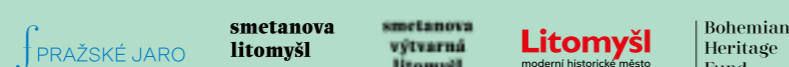
PARTNEŘI A PODPOROVATELÉ

PODPORA TALENTŮ

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ ZA PODPORU MLADÝCH TALENTŮ

PARTNER KLASICKÉ SEKCE MENART

ZA PODPORU
TÉŽ DĚKUJEME

SPECIÁLNÍ PODĚKOVÁNÍ ZA
INICIOVÁNÍ STIPENDIJNÍHO FONDU
COMMENIUS MUSICUS

PANÍ ALENĚ VIKOVÉ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

SPOLUPRACUJÍCÍ INSTITUCE

JSME ČLEMEM UMĚNÍM — PLATFORMA PRO KREATIVNÍ UČENÍ

VŘELE DĚKUJEME
ZA VÝJIMEČNOU
SPOLUPRÁCI

„Na fotografiích mám rád to, že zachytí okamžik, který je navždy pryč, který se nedá zopakovat.“
Karl Lagerfeld

FOTKA ZAZNAMENÁVÁ PŘÍTOMNOST — OKAMŽIK, KTERÝ SE STÁVÁ MINULOSTÍ UŽ V DOBĚ

STISKNUŤ SPOUŠŤEĚ PORĚDIT FOTOGRAFII JE PRO UCHOVÁNÍ VZPOMÍNEK PONĚKUD JISTĚJŠÍ

Co si představíte když se řekne *Bylo Nebylo*?

Krásnou pohádku s dobrým koncem? Možná jsme už zapomněli na všechny sežrané holčičky, uvězněné princezny a ztracené děti... Pohádky nás učí zamyslet se, správně se rozhodnout. Podívejme se na fotky a nechme se trochu poučit od mladší generace, možná vidí to, co my ne.

Myšlenka vytvořit obrazový časopis vznikla na společných setkáních mezi studenty více než spontánně. Tvořit čistě vizuální projekt publikace s minimem textu je koncept, který existuje nejméně od druhé poloviny 40. let. *Fanzin* či jen *zin* je v původním slova smyslu fanouškovský časopis, vydávaný jako subkulturní periodikum z oblasti alternativní kultury a hudební scény. Ziny se staly součástí vizuálního jazyka generace 70. a 80. let a neméně oblíbené jsou mezi mladými fotografy a výtvarníky současnosti.

Hlavní koncepcí našeho časopisu se stalo fotograficky zpracované téma *Bylo Nebylo*. Původně pohádkově romantizující obsahová linka se v rámci současného vnímání světa a společnosti u mnoha autorů překlenula do otázek existenciálních, dotýkajících se budoucnosti. Tvůrci zkoumají své vnitřní pocity, stejně jako nahlízejí své okolí a přemýšlejí nad ním.

Jednotlivé autorské příběhy se střídají, mají neobvyčejný přesah a hloubku. Mezi fotografiemi najdeme témata, jako jsou bajky o zvířatech, potměsné krajiny, zátiší v opuštěných domech, život gymnaziálních spolužáků, výtvarné koláže i masky... Žádná z fotografických sérií nevznikla náhodně a za každým příběhem je velmi promyšlený koncept.

Vítejte ve světě našeho obrazového *Bylo Nebylo*: otevřete stránky a ponořte se do současné vizuality!

Štěpánka Stein & Vendy Mlejnská

JE, JESTLI PŘÁVĚ V TOMTO OKAMŽIKU CHCEME FOTIT.

NEŽ SI DANÝ OBRAZEK VTISKNUŤ DO PAMĚTI A DOUFAT, ŽE ČASEM NEVYPRCHÁ. OTÁZKOU